

HetPaleis
zaterdag 4 mei 2019

foto © Danny Willems

Recensie:

3 boksers en 7 dansers staan in de ring, of beter op het podium bij (B). De ring is er wel, maar in gedachten. Links en rechts hangen bokszakken. Op het ritme van de beats die te horen zijn doet het gezelschap alsof ze er tegen slaan. De zak verroert geen vin. Deze scène wordt een aantal keer herhaald, wellicht met als doel om trainen uit te beelden. Maar het te repetitieve karakter ervan voelt op den duur aan alsof die scène vooral een vullertje is, als bindmiddel tussen andere. Hoewel het concept boxing meets dance meets theatre best wel boeiend is en Siamese Cie enkele straffe scènes op het toneel brengt, is de choreografie soms iets te banaal en te weinig uitputtend. (B) heeft dan ook een behoorlijke aanloop nodig eer we een eerste scène te zien krijgen waarvan we onder de indruk zijn.

(B) opent namelijk rustig met een man in kostuum die zijn mondbeschermer insteekt. Verder wordt er in een volgende scène touwtje gesprongen. Daarbij trekt het gezelschap de diagonale lijn ook wanneer het 360 graden rond de as draait. Maar die scène, die later ook herhaald wordt, en waarbij ook enkele trucjes getoond worden, is niet lang genoeg om indruk op ons te maken. Jan Fabre liet zijn dansers dit namelijk ook doen in zijn episch Mount Olympus. Alleen duurde bij hem die scène tien keer zo lang zodat je de uitputting tot in de zaal voelde. Bij (B) is dat nooit het geval. Geen enkele danser of bokser moet erg diep gaan. En als dat getoond wordt (zoals de man die knock-out geslagen wordt, en bij elke slag wat meer theaterbloed op zijn lijf krijgt door de ander), is dat in slow motion om op die manier het theatrale van boksen ook te tonen. Die humoristische scène opent overigens met een presentator die de twee boksers aankondigt in het Engels gecombineerd met wat gebrabbel om de zaak op te poken terwijl het lichtplan de scène verkleint door een rechthoek in wit te tekenen op de vloer.

Nog een aantal andere sterke scènes zijn die wanneer een man knock-out geslagen wordt, we een lange pieptoon horen, en dat vloeiend overgaat in de video van Lucas Racasse die de man zwevend tussen de wolken toont, beeld van bewusteloos zijn. In de choreografie die van de hand is van Koen Augustijnen en Roselba Torres Guerrero zien we vooral een scherpe lijnvoering, met snelle, korte, en krachtige stoten en bewegingen. Lees: de cirkelvorm is in mindere mate aanwezig, de rechte daarentegen wel.

Tekst bevat deze (B) in mindere mate, maar als die er is, doet die wel nadenken zoals met 'Even if I lose there is pleasure and pain.' waarbij ook het publiek dat - terecht - als enigszins pervers afgeschilderd, wordt bekritiseerd: 'Jullie komen allemaal om me te zien verliezen, mijn neus te zien bloeden of mijn tanden, -' Humor is er met een man die zijn linkertepel zonder handen kan laten bewegen terwijl een vrouw dan weer bokshandschoenen aan haar voeten heeft en zo refereert naar ballet wanneer ze op die onconventionele pointes staat. Ook naar de rondemissen wordt verwezen met een vrouw in boksjas die voor haar borsten, en voor en achter haar broekje bokshandschoenen heeft hangen wanneer ze haar jasje uitdoet. - -

De compositie en het sound design van Sam Serruys refereert zowel naar de barok, elektronica als naar hét anthem voor boksers: de intro van 'Eye of the tiger' van Survivor. Vooral in de oude aria's in combinatie met de prachtig gedanste duetten (bv. wanneer een danser zich legt op het bovenbeen van een ander en de twee

achterover hellend een T vormen, of wanneer een vrouw met open benen aan de linkerschouder van de man hangt en zo rondgetold wordt) zit een schoonheid, een fragiliteit die contrasteert met het posegedrag van onoverwinnelijk zijn, en kracht tonen dat op andere momenten te zien is. Å Hoewel (B) een associatie maakt wordt tussen bokkers en honden (pitbulls die ook soms ingezet worden tijdens hondengevechten), wordt ook de broze psychologische kant van deze sporters getoond, zij het weliswaar fragmentarisch zoals in de zin: 'Elke keer ik ontwaak, vecht ik met mezelf.', later uitgebeeld in een ongelijke 'strijd' tussen een kleine blanke vrouw en een zwarte boom van een man.

(B) bevat enkele erg sterke momenten waarbij de productie verrassend uit de hoek komt en ons weet te boeien in zijn mix boksen, dans, theater, muziek, en zang. Maar niet alles is van een even straf niveau. Om kort te gaan: het mocht wat coherenter en homogener. Å

< Bert Hertogs >

Credits

concept en choreografie: Koen Augustijnen concept, choreografie, danser/bokser: Roselba Torres Guerrero danser/bokser: Tayeb Benamara, Karim Kalonji, Giulia Piana, Sophia Rodriguez, Mohammed Smahneh, Arturo Franc Vargas, Makusu Kimfuta, Aubry Zabo dramaturgie: Dirk Verstockt compositie/sound design: Sam Serruys accordeon: Philippe Thuriot zang: Yipoon Chiem, Mohammed Smahneh video: Lucas Racasse video-assistentie: Laurane Perche / MDB Prod onderwatercamera: Bernard Vervoort scenografie: Jean Bernard Koeman vervaardiging rekwisieten: Sara Júdice de Menezes lichtontwerp en technische leiding: Michel Delvigne kostuums, productie- en tourneeleiding: Nicole Petit coaching boks: Giorgi Shakhsovarian productie: Siamese Cie coproductie: Charleroi danse, Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, Théâtre La Vilette - Paris, La Comédie de Clermont-Ferrand, La Rose des Vents - Villeneuve d'Ascq